

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/597/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813209957
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813209957.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Q. K. Z. X. AG, so sídlom A. 2, CH-XXXX P., G., v konaní zastúpeného JUDr. K. G., advokátom, so sídlom R. 8, E. proti odporkyni H. G., bytom F. cesta XXXX/XB/X, I. o zaplatenie 768,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 9C/119/2013-73, zo dňa 19. marca 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti a vo výroku o náhrade trov konania **zrušuje a vec vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 358,81 eur od 27.06.2009 do zaplatenia, vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov na náhradu trov konania nemá právo. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil podľa § 1, § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 54 ods. 1 a 2, § 457 Občianskeho zákonníka, keď z vykonaného dokazovania zistil, že odporkyňa požiadala o vydanie karty s úverovým rámcom 20.000,- Sk. Produkt jej bol poskytnutý 13.09.2007 s úverovým rámcom 663,88 eur. Právny predchodca navrhovateľa vypovedal zmluvu 22.06.2009. Banka za dobu trvania zmluvy poskytla odporkyni sumu 50.798,05 Sk a odporkyňa na účet banky poukázala 22.958,25 Sk. Právny vzťah medzi účastníkmi súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorú možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný len sčasti dôvodne. Je nepochybné, že účastníci uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej odporkyňa získala úverový rámec vo výške 20.000,- Sk, v rámci ktorého vyčerpala sumu celkom 50.798,05 Sk. Taktiež bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca navrhovateľa zmluvu vypovedal, na základe čoho zmluva podľa dohody účastníkov zanikla. Zmluva sa zrušuje od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom zániku zmluvy si účastníci zrušenej zmluvy majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Dôsledky zániku zmluvy podľa dojednaní zmluvy medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky zániku zmluvy podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Ustanovenie všeobecných podmienok, podľa ktorých má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek zániku zmluvy je upravené pre odporcu nevýhodnejšie oproti úprave v § 457 Občianskeho zákonníka. Za daného stavu majú teda prednosť ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v rámci spotrebiteľského práva. Súd preto zastáva názor, že po zániku zmluvy je odporkyňa povinná vrátiť navrhovateľovi iba to, čo jej bolo poskytnuté, t.j. sumu 358,81 eur. V konaní bolo nepochybne preukázané, že odporkyňa navrhovateľovi vyplatila sumu 22.958,25 Sk, dostala 50.798,05 Sk. Z toho dôvodu súd návrhu navrhovateľa vyhovel len v časti rozdielu medzi týmito dvomi sumami. Na základe týchto skutočností teda po zániku zmluvy vznikol na strane odporkyne záväzok vo výške 10.809,58 Sk čo predstavuje sumu 358,81 eur, ktorú súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi. Keďže odporkyňa napriek výzve svoj záväzok neuhradila, od 27.06.2009, kedy došlo k výpovedi zmluvy, je v omeškaní, preto ju súd podľa § 517 ods. 1 veta

prvá , ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 01.02.2013 zaviazal i k úhrade úroku z omeškania vo výške 9% zo sumy 358,81 eur od 27.06.2009 do zaplatenia. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že navrhovateľ bol v prevažnej miere neúspešný, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal a odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila a preto súd o nej nerozhodoval.

Proti tomuto rozsudku do výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a do výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že zmluva, ktorú s jeho právnym predchodcom uzatvorila odporkyňa je zmluva o úvere so spôsobom čerpania peňažných prostriedkov formou kreditnej karty. Má charakter tzv. absolútneho obchodu a vždy podlieha režimu Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov. Navrhovateľ nesúhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že zmluvný vzťah medzi jeho právnym predchodcom a odporkyňou zanikol s účinkami ex tunc, teda od začiatku. Právny predchodca navrhovateľa od zmluvy neodstúpil, ale ju vypovedal a navrhovateľ si neuplatňuje od odporkyne žiadne sumy, ktoré by boli účtované po takomto ukončení zmluvného vzťahu. Navyše spôsob výpočtu súdom prvého stupňa priznanej sumy je z pohľadu navrhovateľa nepreskúmateľný a nezrozumiteľný. Súd prvého stupňa uvádza, že priznaná suma 358,81 eur je rozdielom medzi sumou, ktorú odporkyňa dostala od právneho predchodcu navrhovateľa 50.798,05 Sk a sumou, ktorú mu už zaplatila 22.958,25 Sk. Pri takomto výpočte je však rozdiel týchto súm 27.839,80 Sk, čo je 924,11 eur a nie súdom prvého stupňa priznaných 358,81 eur. Navrhovateľom predložené výpisy obrátov na kreditnej karte, identifikácia postúpenej pohľadávky ako aj výpis z bankovej knihy predstavujú nesporný dôkaz o pravosti a výške uplatnenej pohľadávky navrhovateľa. Ak by súd prvého stupňa tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O.s.p. musel by dospieť k právnemu záveru, že navrhovateľovi vzniklo právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky, ktorú si v konaní uplatňuje. Na základe toho navrhovateľ žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach tak, že odporkyňu zaviazhe k povinnosti zaplatiť mu aj zvyšnú časť žalovanej peňažnej pohľadávky spolu s úrokom s omeškania a prizná mu aj náhradu trov konania, alebo rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach zruší a vráti na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej zamietavej časti a vo výroku o náhrade trov konania, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v týchto častiach podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť z týchto dôvodov:

Ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. určuje náležitosti odôvodnenia rozsudku. V zmysle týchto ustanovení, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Takéto obsahové náležitosti musia v zásade spĺňať aj uznesenia, na ktoré sa v zmysle § 167 ods. 2 O.s.p. ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. vzťahujú primerane.

V zmysle uvedeného je povinnosťou súdu, aby v odôvodnení svojho rozhodnutia podal zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení právnych predpisov vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil zistený skutkový stav. Odôvodnenie rozhodnutia teda musí podať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia, musí sa vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a myšlienkový postup súdu pri rozhodovaní musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí súčasť práva na spravodlivý súdny proces a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti vyššie uvedené kritériá riadneho odôvodnenia nenaplnil. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie vo veci samej založil na právnom názore, že záväzkový vzťah medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa zanikol výpoveďou zmluvy od začiatku, t.j. ex tunc a účastníci sú si teda povinní vrátiť to, čo podľa zmluvy dostali. Následne súd prvého stupňa uviedol sumu peňažných prostriedkov, ktoré mala odporkyňa podľa zmluvy dostať od právneho predchodcu navrhovateľa 50.798,05 Sk, sumu, ktorú odporkyňa podľa zmluvy právne predchodcovi navrhovateľa už zaplatila 22.958,25 Sk a skonštatoval, že rozdiel medzi týmito sumami, 358,81 eur, je odporkyňa povinná navrhovateľovi zaplatiť. Preto odporkyňu uložil povinnosť zaplatiť uvedenú sumu spolu s úrokom z omeškania a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol.

Je zrejmé, že konečný výsledok posúdenia veci súdom prvého stupňa, teda samotné rozhodnutie podľa ktorého je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 358,81 eur od 27.06.2009 do zaplatenia a vo zvyšnej časti sa návrh navrhovateľa zamietal, je v rozpore s vysloveným myšlienkovým postupom súdu prvého stupňa, ktorý tomuto rozhodnutiu predchádzal. Bez ohľadu na chybnosť právneho názoru súdu prvého stupňa, že výpoveďou zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje /na rozdiel od odstúpenia od zmluvy výpoveďou zmluvy dojednanej na dobu neurčitú podľa § 582 Občianskeho zákonníka zaniká záväzkový vzťah ex nunc, teda od okamihu uplynutia výpovednej doby/ je evidentné, že rozdiel medzi sumou peňažných prostriedkov, ktoré odporkyňa dostala 50.798,05 Sk a sumou peňažných prostriedkov, ktoré už zaplatila 22.958,25 Sk je 27.839,80 Sk, čo je v prepočte konverzným kurzom 924,11 eur a nie súdom prvého stupňa uvádzaných 358,81 eur. Uvedená správna výsledná suma výpočtu 924,11 eur je pritom vyššia ako navrhovateľom v konaní uplatňovaná pohľadávka 768,56 eur, čo znamená, že návrhu navrhovateľa by malo byť v celom rozsahu vyhovené.

Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti je tak vnútorne rozporné a nedáva jasný a zrozumiteľný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti napadnutého výroku rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa znova vo veci zostávajúcej časti návrhu navrhovateľa na začatie konania rozhodnúť a svoje rozhodnutie riadne, v súlade so zákonnými kritériami, odôvodniť.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.